27/02/2021

Καμιά συμπεριφορά που προσβάλλει την αξιοπρέπεια του άλλου δεν είναι ανεκτή

/ Επικαιρότητα

«Η σεξουαλική παρενόχληση, η σεξουαλική κακοποίηση, η καταχρηστική βία δεν είναι ανεκτές. Καμιά συμπεριφορά που προσβάλλει την αξιοπρέπεια του άλλου δεν είναι ανεκτή. Ούτε το να προσποιούμαστε ότι δεν συμβαίνει» τονίζει η αναπληρώτρια κυβερνητική εκπρόσωπος, Αριστοτελία Πελώνη, σε άρθρο της στην “Εφημερίδα των Συντακτών”.

Σημειώνει ότι η κυβέρνηση δίνει τα εργαλεία, με τις πρωτοβουλίες που ανακοίνωσε ο πρωθυπουργός την Πέμπτη στη Βουλή, ένα νέο πλαίσιο αντιμετώπισης παρόμοιων φαινομένων, «που θα διαμορφώσει κώδικες δεοντολογίας και μεσ’ απ’ αυτούς μπορεί να αποτελέσει την αφετηρία καλλιέργειας μιας νέας κουλτούρας σεβασμού και κατανόησης του άλλου. Μια κουλτούρα που θα έχει τα μάτια περισσότερο ανοιχτά στην ύπαρξη του άλλου και λιγότερο στα στερεότυπα και τα ταμπού».

Επισημαίνει πως «το ξέσπασμα του ελληνικού #Metoo είναι μια ευκαιρία, γιατί σπάζοντας τη σιωπή τους τα θύματα θα ενθαρρύνουν και άλλους να το κάνουν, ενώ το συνολικό πλαίσιο των πρωτοβουλιών της κυβέρνησης έχει στόχο να

αποτρέψει και για να θεραπεύσει. Για να δώσει το θάρρος» και καλεί σε δράσεις για «να μη χαθεί η φωνή τους στην ηδονοβλεπτική ματιά της κλειδαρότρυπας όταν τα φώτα θα σβήσουν. **Και να φωτίσουν και άλλους χώρους σε ολόκληρο το φάσμα της κοινωνίας που μένουν ακόμα σκοτεινοί**».

Ακολουθεί ολόκληρο το άρθρο της αναπληρώτριας κυβερνητικής εκπροσώπου:

Όταν σβήσουν τα φώτα

«Ήταν υπόκωφο, βουβό. Ο φόβος να βγει ένα θύμα μπροστά -ειδικά μια γυναίκα- ήταν παρών και ισχυρός. Η σιωπή για τη σεξουαλική κακοποίηση και παρενόχληση, για την εξουσιαστική βία, για τις έμφυλες διακρίσεις σπάει. Και θα σπάσει όταν διασφαλιστούν οι συνθήκες για να σπάσει.

Το οφείλουμε στα θύματα. Να ακούσουμε, να στηρίξουμε, να δυναμώσουμε τη φωνή τους. Να τους δώσουμε χώρο να μιλήσουν και να ακουστούν.

Να μη δείξουμε καμία ανοχή σε φαινόμενα βίας και σεξουαλικής κακοποίησης, παρενόχλησης, εξουσιαστικής βίας στους χώρους εργασίας. Η κυβέρνηση προχωρά με συγκεκριμένες προτάσεις για ένα σχέδιο που θα αποτρέπει και θα τιμωρεί τη βία, την κακοποίηση και την καταχρηστική εξουσία, για να αποδώσει δικαιοσύνη για όσα έγιναν και να αποτρέψει παρόμοια φαινόμενα στο μέλλον, με σαφείς συνέπειες και τιμωρία για τους θύτες.

Η σιωπή έσπασε. Πρέπει όλοι να ακούσουμε. Και να ενθαρρύνουμε. Να αλλάξουμε. Η κυβέρνηση δίνει τα εργαλεία με τις πρωτοβουλίες που ανακοίνωσε ο πρωθυπουργός την Πέμπτη στη Βουλή και οι οποίες θα εξειδικευτούν δημιουργώντας ένα νέο πλαίσιο αντιμετώπισης παρόμοιων φαινομένων.

Ένα πλαίσιο που θα διαμορφώσει κώδικες δεοντολογίας και μεσ’ απ’ αυτούς μπορεί να αποτελέσει την αφετηρία καλλιέργειας μιας νέας κουλτούρας σεβασμού και κατανόησης του άλλου. Μια κουλτούρα που θα έχει τα μάτια περισσότερο ανοιχτά στην ύπαρξη του άλλου και λιγότερο στα στερεότυπα και τα ταμπού.

Πόσες φορές άκουσε κανείς ανόητα γέλια και μειδιάματα για την παρουσία μιας ωραίας γυναίκας στον χώρο εργασίας, σαν να είναι αυτό το μόνο χαρακτηριστικό της προσωπικότητάς της; Πόσες φορές, ενώ θεωρήθηκε ικανή για τη δουλειά, την προαγωγή πήρε ένας άνδρας με λιγότερα προσόντα; Πόσες φορές αναγκάστηκε να γίνει ανδροπρεπής για να γλιτώσει «αδιάκριτα» βλέμματα και να μη χάσει την επαγγελματική αναγνώριση; Πόσες φορές φοβήθηκε ότι αν μιλήσει για κάτι που ήταν κατάχρηση εξουσίας, ή παρενόχληση, θα έχανε τη δουλειά της;

Η σεξουαλική παρενόχληση, η σεξουαλική κακοποίηση, η καταχρηστική βία δεν είναι ανεκτές. Καμιά συμπεριφορά που προσβάλλει την αξιοπρέπεια του Αλλου δεν είναι ανεκτή. Ούτε το να προσποιούμαστε ότι δεν συμβαίνει.

Το ξέσπασμα του ελληνικού #Metoo είναι μια ευκαιρία. Γιατί σπάζοντας τη σιωπή τους τα θύματα θα ενθαρρύνουν και άλλους να το κάνουν, ενώ το συνολικό πλαίσιο των πρωτοβουλιών της κυβέρνησης έχει στόχο να αποτρέψει και για να θεραπεύσει. Για να δώσει το θάρρος.

Η δράση προκαλεί αντίδραση. Τέτοιες πράξεις θα έχουν συνέπειες και δεν θα βρίσκονται πλέον στην γκρίζα ζώνη του «έλα μωρέ, και τι έγινε». Το πλαίσιο θα δώσει δύναμη στα θύματα να μιλήσουν. Οι συνέπειες θα λειτουργήσουν ως αντικίνητρο για τους θύτες.

Η στιγμή αυτή, όμως, δημιουργεί και μια ακόμη, μεγάλη ευκαιρία, αυτή της διαμόρφωσης μιας νέας κουλτούρας παιδείας και σεβασμού, από την οποία πάσχει η χώρα. Χρειάζεται υπέρβαση θεσμική, αλλά και συνειδησιακή. Σεβασμός του άλλου από το σχολείο, από το σπίτι, όπου μεγαλώνουν οι αυριανές γυναίκες και οι αυριανοί άνδρες.

Ώστε τα θύματα να μη μείνουν οι αφανείς ήρωες ενός σκοτεινού παραμυθιού που έπεσαν στο περιθώριο της ζωής, πρόσωπα-φαντάσματα που υπέφεραν και μας στοιχειώνουν. Να μη χαθεί η φωνή τους στην ηδονοβλεπτική ματιά της κλειδαρότρυπας όταν τα φώτα θα σβήσουν. Και να φωτίσουν και άλλους χώρους σε ολόκληρο το φάσμα της κοινωνίας που μένουν ακόμα σκοτεινοί».